

rego sultan ustąpił Mechmedowi Alemu Syrya, a mianowicie Damaszek, Alep, St. Jean d'Acre i t. d.» (G. H.)

Moguncya 26 Kwietnia.

Wezoray wyszły z tutejszey osady nowe oddziały woyska, dla wzmocnienia korpusu zajmującego Frankfort. (G. H.)

S Z W A Y C A R Y A

Bazylea 20 Kwietnia.

Wóytostwa czyli rządy kantonów Argau i Szafhuzy, zabroniły do swoich okręgów przystępu wychodniom polskim. Oddział 25 ludzi który wszedł na ziemię kantonu Soluturny, ma być zwrócony do kantonu Bern. Ogólna ich liczba w Szwajcaryi wynosi 438 ludzi. (G. P. S.)

Neuchâtel 18 Kwietnia.

Nowa kolumna 700 wychodniów polskich która była w marszu do Szwajcaryi, przybywszy do Baume-les-Dames zatrzymaną została przez gwardyę narodową i do powrotu zniewoloną. Cała granica francuzka, przytykająca do naszey, obsadzona jest woyskiem liniowym. Kompanije piechoty przyciągnęły do Pontalier, Morleau, Maiche, i Russey. (G. H.)

Zürich 19 Kwietnia:

Na granicy badeńskiej poczyniono środki ostrożności woyskowej przeciw wkroczeniu do tego kraju wychodniów zagranicznych tak dalece, że gdyby w massie przybyli, użyta będzie siła zbrojna na ich odparcie, i rząd tamtejszy wezwał tym końcem nasz, aby niedozwalał przechodu tymże do krajów księstwa badeńskiego. Rada kantonu Zürich postanowiła zadosyć uczynić temu żądaniu.

Bazylea 23 Kwietnia.

Woyska badeńskie, które szły ku naszey granicy, zatrzymały się na równinach Freyburga, i obozują po wsiach nadreńskich, dla strzeżenia gościńców Szwarcwaldu, (Czarnych lasów).— Atoli gdy im żaden nieprzyjaciół z niskąd w drogę niezachodzi, bez wątpienia cofną się napowrót.— Piechota ma jednak broń nabitą, a huzary zaczęli patrolować na prawym brzegu Renu. (G. H.)

Od granic Szwajcarskich 25 Kwietnia.

Dowiadujemy się od granic Austrii, że kilkanaście tysięcy woyska ma być postawione na naszey granicy.

Rząd kantonu Szafhuzy, wydał rozkazy swoim władzom, wszystkich wychodniów polskich niemających przyzwoitych paszportów, niewpuszczać na swoje territorium. (G. H.)

S A X O N I A

Drezno 29 Kwietnia.

Piękna dusza, nigdy się nieleka potwarzy i nigdy na nią nienarzeka;— bo czyliż złość albo głupstwo, potrafią podkopać dobrą sławę? Naylepszym tego wzorem i przykładem jest następujące uwiadomienie naszego ministra skarbu, w tutejszym dzienniku *Ukaziciel* umieszczone:

»Dla tey części publiczności która niemiała sposobu czytać paskwila przeciw osobie mojej na narożniku ulicy *Seegasse* przyklepionego, postanowiłem ogłosić go tu wedle dosłownego brzmienia oryginału: *«Pewien z ludzi na chlebie naszym spanoszonych, dawny pruski radca powiatowy, został ministrem skarbu; order i kray za pieniądze sprzedaje.»*

Pisałem w Dreźnie d. 11 kwietnia 1833.

(podpisano) *Zeschau*

Minister Skarbu.

TEATR NARODOWY.

Jutro na benefis ulubionych na scenie tutejszey dzieci Pana Żebrowskiego tenorzysty, dane będzie Co kto lubi. Szczegóły zalecające się pełnym gustu wyborem widowiska, ogłoszone już są przez afisze. Łaskawa Publiczność, względna zawsze na młode, rozwijające się talenta tych miłych dzieci, nieomieszka zapewne licznoem swem zgromadzeniem zaszczyścić jednego z nayprzyjemniejszych widowisk.

Doniesienia.

Podpisany podaje do publiczney wiadomości, iż w porozumieniu się z Panami Fahrman i Antzman w Augsburgu, tymże sprzedaż moich prawie wszędzie znanych kamieni litograficznych zdałem.— Upraszam zatem takowe potrzebujących, aby się do wzyż wymienionych Panów z wśm zaufaniem udać raczyły, przez których im takowe w jak naylepszym gatunku i — jak pomierniejszey cenie dostarczane będą.

Solnhofen dnia 4. Kwietnia 1833 r.

Frydrych Kaiser.

Właściciel kopalni i majster kamieniarski Dla ułatwienia sprowadzenia powyżey wymienionych kamieni, życzące sobie osoby, zechcą się zgłosić do handlu P. Franciszka Hahn przy ulicy Sto. Jańskiey pod Nr. 358.

Obywatel Galicyjski, życzy sobie wpołowie p. n. dostać towarzysza podróży do Karlsbadu na wspólny koszt; bliższą wiadomość można powziąć w kantorze Gazety.